

Sygn. akt V CSK 680/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku D. M.

przy uczestnictwie R. B., M. B., E. B., A. F., E. F., J. F., M. F., M. F., M. F., S. F.,
Z. F., A. G., H. G., X. Y., P. G., R. G., R. P., B. R., M. S. i B. F.

o stwierdzenie nabycia spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania J. F.

od postanowienia Sądu Okręgowego w L.

z dnia 29 sierpnia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od skarżącego na rzecz wnioskodawczyni
180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnik postępowania J. F. oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Oparcie na niej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Skarżący powinien w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zawrzeć wyodrębniony wywód prawny wskazujący w czym wyraża się „oczywistość” naruszenia prawa. Oczywistości tej Sąd Najwyższy nie stwierdził. Rażące naruszenie prawa polega, zdaniem skarżącego, na bezpodstawnym oddaleniu wniosku dowodowego zgłoszonego w apelacji. Wniosek ten, jak trafnie wskazał Sąd drugiej instancji, został sformułowany nader ogólnie, jako wniosek

„o przeprowadzenie uzupełniającego dowodu z zeznań osób obecnych na posiedzeniu sądu 28.12.2013 r.” Biorąc pod uwagę fakt, że apelacja została sporządzona przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, a wniosek dowodowy nie zawiera tezy, nie wskazuje nazwisk osób, których dotyczy, nie precyzuje, w jakim charakterze osoby te, będące uczestnikami postępowania, miałyby zostać przesłuchane, nie można uznać, aby oddalając tak sformułowany wniosek Sąd drugiej instancji rażąco naruszył przytoczone w skardze przepisy natury procesowej.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania.

Wobec niestwierdzenia przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c.

[aw]